

cenzijske itd. Prvi slovenski dermatovenerološki učbenik Mala dermatovenerologija s čudovitim atlasom kožnih in spolnih bolezni, ki sta ga napisala skupaj s prof. M. Betettom, je bil od 1974 osnovni strokovni vir za številne generacije študentov medicine in stomatologije, po knjigi pa so radi posegali tudi številni kolegi iz drugih vej medicine in stomatologije, kadar so se pri svojem delu znašli v dvomih. Delo je izšlo v 3 izdajah (v zadnji posodobljeni je sodelovalo še nekaj drugih avtorjev) in s prevodom v srbohrvaščino odmevno seglo tudi na ostala področja tedanje Jugoslavije.

Za svoje delo je prejel tudi številna odlikovanja in priznanja. Nekdanji sodelavci se ga bomo spominjali kot strokovno izjemno podkovanega dermatovenerologa in dobrega predstojnika, ki je dolga leta vodil in skrbel za razvoj Dermatovenerološke klinike in jo pripeljal do zavidljive strokovne višine. Svojim učencem, številnim študentom medicine in stomatologije in skoraj vsem slovenskim dermatovenerologom pa bo ostal v spominu kot vsestransko razgledan učitelj, ki je znal z razumevanjem prisluhiti našim začetnim težavam na dermatovenerološki poti in nam tudi kasneje, ko smo ga že kot izkušeni dermatovenerologi prosili za nasvet, nikoli ni odrekel pomoči iz svoje zakladnice obširnega dermatovenerološkega znanja.

Za nas bo akademik Janez Fettich ostal velik človek, na katerega smo se lahko vedno obrnili za nasvet in pomoč tudi v naših zasebnih težavah.

Nekrologi

V SPOMIN

MAG. JANEZ VRHOVEC, DR. MED., SPECIALIST OFTALMOLOGIJE

Zdenko Zelič

Prvega septembra 2004 smo se na mestnem pokopališču v Celju poslovili od upokojenega kolega, nekdanjega predstojnika očesnega oddelka celjske bolnišnice. Svoj boj z boleznijo je izgubil 29. avgusta v večernih urah, skoraj hkrati, ko je v Atenah ugasnil olimpijski ogenj. Na zadnjo pot ga je pospremila veliko število sorodnikov, prijateljev, bivših sodelavcev in bolnikov, kar je dokaz, kako cenjen je bil naš spoštovani kolega.

Rojen je bil leta 1928 v trdni kmečki družini v vasi Žazar pri Vrhniku kot prvi od desetih otrok. Že v zgodnji mladosti je bil navajen trdega dela, saj je na kmetiji moral pomagati ves čas šolanja v srednji šoli in še kasneje, ko je obiskoval fakulteto. Medicinsko fakulteto v Ljubljani je končal leta 1956. Po službenju vojaškega roka je opravil pripravništvo v Celju. Preden je dobil specializacijo iz oftalmologije, je do leta 1960 delal kot splošni zdravnik v zdravstvenih postajah Šoštanj in Kozje, kjer se ga starejši ljudje še danes spominjajo kot vestnega zdravnika, ki je znal prisluhiti njihovim težavam.

Službo na očesnem oddelku celjske bolnišnice je nastopil oktobra 1960, specializacijo iz oftalmologije pa je opravil junija 1963. V vsej svoji poklicni karieri je imel zelo širok krog bolnikov, ki so se ob težavah stalno vračali samo k njemu. Še posebej se ga spominjajo njegovi mali slabovidni bolniki, saj je za njih leta 1980 ustanovil ambulanto za ortoptiko in pleoptiko, v kateri je delal vse do svoje upokojitve leta 1995.

Leta 1981 je v Zagrebu opravil magisterij z naslovom »Prirojenje očesne napake pri novorojenčkih«. V tistem času je bil v Jugoslaviji eden vodilnih strokovnjakov na tem področju.

Leta 1986 je prevzel vodenje oddelka in ga vodil vse do upokojitve. V tem času je na oddelku uvedel več novih terapevtskih metod. Leta 1988 je uspel nabaviti laser, ki je nepogrešljiv pri zdravljenju patologije na mrežnici zaradi sladkorne bolezni in še nekaterih drugih bolezni. Istega leta je oddelek razvil tehniko operacije sive mrežnice z vstavitvijo umetne leče s klasično metodo, leta 1992 pa z ultrazvočno metodo. Ta vrsta operacije je danes glavna dejavnost našega operativnega dela. Ves čas vodenja oddelka je dr. Vrhovc znal prisluhiti potrebam mlajših kolegov in nas podpiral, da smo se dodatno izobraževali. Do sodelavcev je bil vedno korekten, v njem nismo videli le šefa, ampak tudi prijatelja.

Ko se je leta 1995 v starosti 67 let upokojil, je bil še poln življenjske energije. Ker je bil že iz mladosti zelo povezan z zemljo, je neizmerno užival pri delu na svojem vikendu, ki ga je praktično naredil sam. Zelo veliko časa je namenil tudi svoji mami, ki sta ga dobesedno oboževala. Našel je tudi čas za občasne obiske svojega oddelka. Vedno je bil dobrodošel.

Svojo bolezen, ki se je s prvimi simptomi pojavila februarja 2004, je prenašal z veliko mero optimizma, čeprav je kot zdravnik dobro poznal njen potek. V našem spominu bo za vedno zapisan kot dober strokovnjak in sodelavec, predvsem pa kot dober človek.

IM MEMORIAM

PRIM. DOC. DR. ALOJZU PETERLINU, DR. MED., SPEC. ZA GINEKOLOGIJO IN PORODNIŠTVO

(1928–2004)

Božo Kralj, Vladimir Weber

Četrtega novembra 2004 smo se na Plečnikovih Žalah v Ljubljani poslovili od svojega prijatelja iz gimnazijskih let, kolega na Medicinski fakulteti, strokovnega sodelavca in nekdanjega dolgoletnega predstojnika Ginekološko-porodniškega oddelka Splošne bolnišnice Celje, primarija doc. dr. Alojza Peterlina, dr. med.

Primarij dr. Peterlin se je rodil 13. 6. 1928 v Vinjem Vrhju na Dolenjskem. Po končani osnovni šoli v domačem kraju je obiskoval gimnazijo v Ljubljani. Leta 1956 je diplomiral na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani. Po obveznem stažu je pričel specializacijo iz ginekologije in porodništva v celjski bolnišnici. Po specialističnem izpitu, ki ga je opravil leta 1963